

GF

ZIGAINA

GIUSEPPE ZIGAINA

GALERIJA FORUM

CENTAR ZA KULTURU I INFORMACIJE ZAGREBA
ZAGREB ULICA NIKOLE TESLE 16 – Telefon: 418-073, 38-419

GIUSEPPE
ZIGANA

GALLERIA FORUM

STUDENI 1969

RECCA

Dolazak jame

aurcole atomske energije

U plašljivim očima tvoje matere
srećeš li onaj legendarni panj kojeg se ona sjeća?

Ili pravokutne livade

Što se zbilo u ovih dvadeset godina?
Površine su ostale površine, to je nesumnjivo,
no, možda je stigla jama – i, možda,
tek ustrajno pamćenje matere, nadživljuje
iza ograda: cvjetajući poput minišljive prirode.

Recca je ovdje ime riječnim tokovima, a također i Timavi.

Pčela koja ide i vraća se s velikih kišobrana lipa;
pčela što sada se pozlaćuje plastikom,
poput ljupke crnkinje iz Lagosa: one koja se opet smiješi.

Ma ti se ne smiješiš, amigo, blistavim svojim zubima
suncu Tallensija. Laguna je sklopila oči,
i sama opet svoje snove sniva. Vrbovo je šiblje
sređeno i upereno u nebo Odina (već je i Krist to kazao).

Ne smiješiš se ti: iz lipa i drugih zaboravljenih biljki
iznosiš oblik jedne nove povijesti koja *zbijski* živi,
kao i ta nesretna pčela slijepljenoga srca.

Ti su oblici mrtvi. Njihov život je
u mirnom i u mahnitom naporu koje prikraćuje vrijeme.
Jer, onaj dan, treba ipak da se vrati.

Život mrtvih oblika: čudesni azur,
blago narandasto smiješano sa žutim korisnih predmeta
(govorim o jednom slikaru,
i mrtvom glavom, razmišljam, razmišljam).

Upotreba atomske energije ništi svaki rukotvor:
pa lete onda ovi kao razjedeni prostirači
ili skrхани anđelj s krvlju i utrobom
a onda se vraćaju dragocjeniji još od magičnih fiksatora iz Antana.

Iza molećivih zjenica materinih bila je dijafragma:
a pčela leteći unutar njenoga života, blažena,
natrag se vrativši u svoju katabazu, udara nas u glavu.
Znam, uostalom, da lipe će opet nečuveno zamirisati.

Onaj se dan, rekoh, mora ipak, ili vratiti ili doći.

Ispuni vrijeme koje nas razdvaja, ne oplakuj
krvave šibljake, u večernjoj sjeni i u grmljavini,
posvuda oko zelenog pravokutnika žita;
ne oplakuj, već ispuni vrijeme koje nas razdvaja.

Mirno, ponavljam. S mirom onoga koji govori
dobardan, dobroveče, dobar dan i dobra večer bližnjemu;
nije važno ako je mrtav

Povorka, crv.

Mirno; rukom koja izgleda da je bez nerava!

rukom koja izgleda da je bez nerava!

rukom koja izgleda da je bez nerava!

Ruka svete žabe; puža

solidarnog s mjesecom, vodama, i spiralom

sadrenih bareljefa; jestivog lba;

starog bolesnika Hirošime.

Govorim o seljačkom životu, da li me razumiješ?
No čak i rukom koja izgleda da je bez nerava
tehničarevom, ili . . . ili . . . ili . . .

Što mi to pričaš o violinama?

Neokapitalizam osvaja gradove izložene suncu;
sve su pravokutne stvari zarazne;
čuvstva su našla nove paradigme, luksuzne, u serijama.

U zamrlosti povijesti kataliza je razloživa;
poznate Funkcije, kontradiktorne Indicije.
Dakle, dobar dan, dobra večer, kako je, vedrog li neba

Ibo se smješka, a obrtnik fiorentinski radi:
jedinstvo je zadržano zbog starenja,
ili žućenjem dvaju fenomena,
Kome se smješkaju i za koga rade?

Žuti cvjetovi cvjetaju između Collia i lagune
neprilični kao i genitalije starih, čistih žena.
Potčinjenolikoj starosti
i tolikim novinama ti se smješkaš i radiš.

Plovili smo, koliko smo plovili,
u sve sljepljim očima majke naše.
Blažena neka je pljeva, a proketo da je žito.

Pier Paolo Pasolini

Prijevod: Nada i Vjeran Zuppa

NEKI OSVRTI KRITIKE

Zigainu zapravo interesira istina, koju umije naći ispod ljuske stvari, ne istina kao cilj samoj sebi. Zato, on se potpuno otkriva gledanju, izaziva gledaoca, prisiljava ga da prihvati ili odbaci u cijelosti sve ono što vidi, ne ostavljajući ništa dopadljivom. Slikarstvo koje nam Zigaina pruža bolno je, uvijek prepuno ljudske tuge. Jučer je prikazivao mnoštvo u vrevi, lica iznakažena mržnjom i bijedom, danas »priče« koje objašnjavaju, u svojem burnom očaju, opće istine: alfu i omegu, život i smrt.

Da bismo ostali u planu koji naročito zanima kritičare našeg slikarstva, reći ćemo da je njegov put, krenuvši od realizma usplamtjelog neposredno poslije rata i prelazeći – pedesetih godina – kroz razdoblje autorefleksije što je značajno obogatilo njegovu izražajnu moć, danas došao do meditativnog neofigurativizma, gdje se njegova ranija iskustva stapaju i prožimaju u jedno stiliističko tkanje koje posjeduje stalnost klasika.

Amedeo Giacomini

Od momenta kada se, gotovo neočekivano, pojavio na sceni talijanskog umjetničkog života, između 1948. i 1950, Zigaina je o sebi stvorio sliku koja do danas ničim nije opovrgnuta: lik slikara, koji u svakom trenutku svog djelovanja poistovjećuje vlastitu sudbinu sa sudbinom historije.

Velika nacionalna kretanja, koja su neposredno karakterizirala talijanski poslijeratni period: teme uznemirujućih sukoba između individualne savjesti i kolektivne ideologije; veoma aktualni problemi oslobađanja čovjeka ugroženog u njegovom integritetu – to je »materija«, koju je neobično intenzivno svih tih godina obrađivao Zigaina. Energična inspiracija, epsko-lirska širina i mračna žestina – uvijek su ga vodile u njegovim ekspresivnim istraživanjima – sve do današnjih filozofskih razmišljanja o smrti, kada egzistencijalan kozmički osjećaj poprima »fizionomiju« vojničkog groblja šibanog vjetrom ili obasjanog hladnim mjesecčevim svjetlom: ili, gdje se nevin profil jednog animalnog života pojavljuje projiciran rafalom uništavajućeg oružja.

... Snažna i profinjena – sa svim ovim vlažnim sjajem dobivenim od kolorističke magije venecijanske tradicije, sa svim onim impulsima i strastima koje žive punim životom, sa svim onim teškim okolnostima vlastitog vremena – ova se umjetnost predstavlja svojim posljednjim rezultatima kao autonomni primjer poezije i angažiranosti.

Mario De Micheli

ZIGAINA: AUTOREFLEKSIJE

»Umjetnički položaj« – što to znači? »Stil« možda? Ili položaj čovjeka (koji je i umjetnik) suočenog s realnošću i izborima koje mu nameće; čovjek sa svojim izražajnim problemima ali i sa svojim sumnjama (ili svojim sigurnostima), svojim zebnjama nadama; i odlukama koje donosi u satima besanice, siguran da sve mora platiti sam, osobno? Zbog ponosa, tvrdoglavosti i negativne prisutnosti mozga koji ne može »ne razaznati« i kožno se odlučiti. Ne mogu ostati miran. Nisam mislilac. Stoga me je stvarnost uvijek privlačila; stvarnost ili, jednostavnije rečeno, život; život svih.

... treba reći da se realizam (ili neorealizam, kako ga mnogi nazivaju) ne može nikada poistovjetiti s preciznom, identificirajućom, izražajnom formom; jer realističan može biti samo duhovni stav umjetnika prema realnosti (uzevši za gotovo da će njegovo djelo biti »realistično« jedino ako to i posvjedoči). Samo zbog naivnog instrumentalizma pojedinih političara (koji su na bilo kakav način uvijek utjecali na stanovitu kritiku) slikarstvo Petra ili Pavla, bilo koga, postalo je realizam tout court. Stoga ja ne bih govorio o »neorealističnoj tendenciji« kako se to danas govori o tolikim »tendencijama« usredotočenim uglavnom na formu, nego o moralnom stavu pojedinih umjetnika koji su očajnički pokušavali (ako hoćete i s romantičarskim entuzijazmom) sukobiti se, svim sredstvima, ekskluzivizmima, samovredanjima avangarde (ali s nogama na zemlji), s velikim problemom modernog intelektualca a naročito evropskog: kako uskladiti slobodu izražavanja s civilnom i ljudskom angažiranosti.

Iako stvaram samo po sjećanju, potrebno mi je da svakog dana gazim travu koju slikam i da bacim pogled sve do horizonta. Iako slikam više stvari koje snivam nego koje vidim, potrebna su mi moja polja kao što je slijepom potreban štap. Izabrao sam da živim u Cervignanu što duže mogu. Izabrao sam hladnokrvno, ocjenjujući prednosti i nedostatke, znajući dobro da, poslije svega, živjeti u Cervignanu znači veliki luksuz za slikara.

QUELQUES EXTRAITS CRITIQUES

Zigaina s'intéresse à la vérité qu'il sait trouver sous l'enveloppe de toutes choses, non pas la vérité comme fin en soi. C'est pour cette raison qu'il s'offre tout entier au regard, qu'il provoque le spectateur, le force, sans rien concéder à l'agréable, à accepter ou à rejeter en bloc tout ce qu'il voit. La peinture que Zigaina nous offre est douloureuse, toujours pleine en elle-même de tristesse humaine. Hier, il nous montrait des foules tumultueuses, des visages déformés par la haine et la misère, aujourd'hui il nous présente des «histoires» qui expliquent, dans un désespoir orageux, des vérités universelles: l'alfa et l'oméga, la vie et la mort.

Pour demeurer dans un domaine qui intéresse le plus les critiques de notre peinture, nous dirons que sa voie l'a menée du réalisme éclatant d'après-guerre, en passant, durant les années 1950, à travers une période d'autoreflexion – ce qui a enrichi son pouvoir d'expression de façon considérable – jusqu'au néofigurisme méditatif dans lequel ses premières expériences se fondent et compènetrent en un tissu stylistique qui possède la fermeté du classique.

Amedeo Giacomini

A partir du moment où, d'une manière presque inattendue, Zigaina a fait son apparition sur la scène artistique italienne, entre 1948 et 1950, l'image que l'on a de lui n'a pas été démantée jusqu'à ce jour: c'est un peintre qui, à chaque instant de son activité, identifie son propre destin au destin de l'histoire.

Les grands remous nationaux, caractéristiques de l'Italie d'après-guerre; les thèmes des conflits inquiétants entre la conscience individuelle et l'idéologie collective; le problème si actuel de la libération de l'homme attaqué dans son intégrité – c'est cela «la matière» que Zigaina a modelée durant toutes ces années.

Une inspiration énergique, une largeur épico-lyrique et une forte impétuosité, l'ont toujours guidé, dans ses recherches d'expression, jusqu'aux refle-

xions actuelles sur la mort, au moment où le sentiment existentiel cosmique prend «la physionomie» d'un cimetière militaire fouetté par le vent ou inondé par une froide clarté lunaire; ou quand l'innocent profil d'une vie animale est projeté par la rafale d'une arme destructive.

... Robuste et délicat, avec tout cet humide éclat obtenu par la magie du coloris de la tradition vénitienne, avec les impulsions et les passions les plus vives, toutes les circonstances alourdissantes du temps où l'on vit, cet art représente, par ses derniers résultats, un exemple autonome de poésie et d'engagement.

Mario de Micheli

ZIGAINA: AUTOREFLEXIONS

«La position artistique» qu'est-ce que cela veut dire? Le style peut-être? ou la position d'un homme – qui est aussi un artiste – face à la réalité et aux choix qu'elle impose; un homme avec ses problèmes expressifs, ses doutes (mais aussi ses certitudes), ses appréhensions et ses espoirs; et les décisions prises durant ses heures d'insomnie, sûr qu'il devra tout payer de sa personne? Par orgueil, entêtement et à cause de la présence négative du cerveau qui ne peut pas »ne pas connaître« et fatalement ne pas décider.

Je ne peux demeurer ferme. Je ne suis pas un contemplatif. C'est pour cette raison que la réalité m'a toujours intéressée; la réalité ou plus simplement la vie: la vie de tous.

... Il faut dire que le réalisme (ou néoréalisme comme beaucoup l'ont appelé) ne peut jamais coïncider avec une forme expressive précise, identifiée; car seule l'attitude spirituelle de l'artiste envers la vie peut être réelle (si l'on considère comme certain le fait que son oeuvre ne sera »réaliste« que si elle en portera témoignage). C'est seulement à cause de l'instrumentalisme ingénu de certains politiciens (qui ont toujours d'une manière ou d'une autre influencé une certaine critique) que la peinture de Paul ou Pierre est devenue réalisme

tout court. Par conséquent, je ne parlerais pas de »tendance néoréaliste«, comme on parle aujourd'hui d'un grand nombre de tendances préoccupées essentiellement par la forme, je parlerais de l'attitude morale de certains artistes qui ont désespérément tenté (et si vous le voulez avec un enthousiasme romantique) d'affronter, avec tous les forçements des exclusivismes, les insultes volontaires de l'avant-garde (mais avec les pieds sur terre) le grand problème de l'intellectuel moderne et surtout européen: comment faire coïncider la liberté d'expression avec l'engagement civil et humain.

Même si je travaille suivant ma mémoire, j'ai pourtant besoin de fouler chaque jour l'herbe que je peins et de porter mon regard sur l'horizon. Bien que je peigne plus des choses rêvées que vues, j'ai pourtant besoin de mes champs comme l'aveugle de sa canne. J'ai choisi de vivre à Cervignano le plus de temps que je pouvais. J'ai fait ce choix lucidement, conscient des avantages et des manques, mais sachant bien qu'après tout, pour un peintre, vivre à Cervignano est un grand luxe.



SA BREZULJKA REDIPUGLJE: LEPTIR KOJI POLAZE JAJA, ulje, 1967



SA BREŽULJKA REDIPUGLIE: VJETAR, ulje, 1967



SA BREZULJKA REDIPUGLIE: ISPITIVANJE, ulje, 1967



PTICA U TRAVI, ulje, 1968



KATALOG:

1. Panj – munja i treska, 1966 privatna zbirka, Torino	ulje na platnu	30 × 40 cm
2. Noću dan, 1966 privatna zbirka, Trst	ulje na platnu	100 × 120 cm
3. Mrtva priroda s munjom, 1966 privatna zbirka, Varese	ulje na platnu	100 × 120 cm
4. Crno ogledalo, 1966 privatna zbirka, Rim	ulje na platnu	100 × 120 cm
5. Panj i oštrica, 1967 privatna zbirka, Varese	ulje na platnu	120 × 140 cm
6. Aleksandra i papirnata zmija, 1966 Gradski muzej moderne umjetnosti Udine	ulje na platnu	140 × 120 cm
7. Grom i čovjek, 1965–1966 privatna zbirka, Rim	ulje na platnu	140 × 100 cm
8. Sa brežuljka Redipuglie: vjetar, 1968 privatna zbirka, Milano	ulje na platnu	100 × 100 cm
9. Glava koze, 1969	ulje na platnu	100 × 80 cm
10. Ptica u travi № 1, 1968	ulje na platnu	80 × 100 cm
11. Sa brežuljka Redipuglie: sjećanje privatna zbirka, Trst	ulje na platnu	80 × 80 cm
12. Ispitivanje, 1969	ulje na platnu	120 × 140 cm
13. Ptica u travi № 2, 1969	ulje na platnu	100 × 80 cm
14. Studija za anatomiju, 1967	ulje na platnu	100 × 90 cm
15. Studija za anatomiju, 1966	ulje na platnu	52,5 × 80 cm

16. Leptir koji polaže jaja, 1969 privatna zbirka, Brescia	ulje na platnu	60 × 50 cm
17. Ptica u travi, 1968 privatna zbirka, Brescia	ulje na platnu	50 × 40 cm
19. Ptica u travi, 1968 privatna zbirka, Brescia	ulje na platnu	50 × 40 cm
19. Ptica u travi, 1969	ulje na platnu	100 × 80 cm
20. Studija za anatomiju, 1966	ulje na platnu	54 × 54 cm

CRTEŽI:

21. Crtež, 1969	miješana tehnika	65,4 × 49,7 cm
22. Crtež, 1969	miješana tehnika	62 × 44,2 cm
23. Crtež, 1969	miješana tehnika	69,3 × 49,4 cm
24. Crtež, 1969	miješana tehnika	66,6 × 49,2 cm
25. Crtež, 1969	miješana tehnika	60,2 × 42,5 cm
26. Crtež, 1969	miješana tehnika	70 × 49,8 cm
27. Crtež, 1969	miješana tehnika	58,2 × 49,2 cm
28. Crtež, 1969	miješana tehnika	53,2 × 42,2 cm
29. Crtež, 1969	miješana tehnika	62,9 × 47,8 cm
30. Crtež, 1969	miješana tehnika	67,1 × 50 cm
31. Crtež, 1969	miješana tehnika	70,9 × 49,7 cm
32. Crtež, 1969	miješana tehnika	58,8 × 49,7 cm
33. Crtež, 1969	miješana tehnika	58,7 × 49,8 cm
34. Crtež, 1969	miješana tehnika	68 × 49,8 cm
35. Crtež, 1969	miješana tehnika	51 × 36,4 cm
36. Crtež, 1969	miješana tehnika	63,3 × 49,2 cm
37. Crtež, 1969	miješana tehnika	66,5 × 48,2 cm
38. Crtež, 1969	miješana tehnika	70,6 × 50 cm
39. Crtež, 1969	miješana tehnika	70,7 × 49,9 cm
40. Crtež, 1969	miješana tehnika	52,4 × 47,2 cm

SAMOSTALNE IZLOŽBE

1944 - Museo Civico, Gorica

1947 - Circolo Artistico Friulano, Udine

1948 - Galleria del Cavallino, Venecija

1949 - Galleria dell'Opera Bevilacqua La Masa, Venecija

1951 - Galleria del Naviglio, Milano

1952 - Galleria Il Pincio, Rim

1954 - Galleria La Colonna, Milano; Galleria La Bottegghina, Katanija

1955 - Palazzo dei Musei, Modena; Galleria La Colonna, Milano; Galleria del Teatro, Parma; Galleria Al Sole, Feltre

1956 - Galleria Il Pincio, Rim; Galleria del Circolo di Cultura, Bologna

1956 - Galleria della Biblioteca Civica - Santo Spirito, Udine; Galleria del Girasole, Udine; Galleria del Pozzetto, Padova; Galleria della Piazza Vecchia, Brescia; Galleria Cosmè, Ferrara

1957 - Galleria Il Pincio, Rim; Galleria del Girasole, Udine; Galleria d'Arte Contemporanea, Caracci

1959 - Galleria del Girasole, Udine

1960 - Padawer Galleries, New York

1961 - Palazzo dei Musei, Modena; Galleria Verocci, Cortina d'Ampezzo; Galleria Cavana, Triest; Sala Comunale d'Arte Paride Pascucci, Grosseto

1962 - Galleria Michaud, Firenze; Galleria del Girasole, Udine; Galleria Castello, Belluno

1963 - Galleria del Milione, Milano; Galleria Haussmann, Cortina d'Ampezzo; Galleria Picelli, Brescia

- 1964 – Galleria dell'Aquilone, Urbino; Galleria Arte, Ancona; Galleria Nettuno, Viareggio;
Studio d'Arte Errepi, Bologna; Galleria La Sfera, Modena; Galleria Torbandena, Trst
- 1965 – Galleria Penelope, Rim
- 1967 – Muzej moderne umjetnosti, Skopje; Galleria del Centro Studi »A. Zanussi«, Por-
denone
- 1968 – Galleria San Carlo, Napulj; Galleria Gissi, Torino
- 1969 – Galleria Torbandena, Trst; Galleria Fant Cagni, Brescia; Galleria Fante di Picche,
Livorno; Galleria Il Girasole, Udine; Galleria Il Gabbiano, La Spezia; Galleria dello
Scudo, Verona; Galleria d'Arte Giraldo, Treviso; Moderna galerija, Rijeka

KOLEKTIVNE IZLOŽBE

- 1947 – Premio Asti
Premio Modena
V Quadriennale, Rim
- 1948 – Premio Diomira
XXIV međunarodni bijenale, Venecija
Izložba talijanskog slikarstva u Čehoslovačkoj, Prag
Smotra talijanskog suvremenog slikarstva, Venecija
Premio I. S. A. Galleria Nazionale d'Arte Moderna, Rim
- 1950 – Izložba slikara realista, Galleria Bergamini, Milano
XXV međunarodni bijenale, Venecija
- 1951 – Cinquante peintres italiens d'aujourd'hui, Galerie La Boetie, Paris
Premio del Fiorino, Firenze
Realist Italians Painters, Gimpel Fils Gallery, London
Exhibition of Italian Contemporary Art, Konsthallen Göteborg, Konsthallen Helsinki.
Kunsternes Hus, Oslo, Frie Udstilling, Copenhagen
Premio Bologna, Bologna
Italienische Kunst der Gegenwart. München, Mannheim, Hamburg, Berlin, Bremen

- 1952 – Premio Italija–Francuska, Sestri Levante
XXVI međunarodni bijenale, Venecija
- 1953 – Peintres d'aujourd'hui France–Italie, Palazzo delle Arti, Torino
Wystawa Grafikow Wolskich, Varšava
Premio Messina
- 1954 – Premio Graziano, Milano
X trijenale, Milano
XXVII međunarodni bijenale, Venecija
- 1955 – Na III Bienal do Museu de Arte Moderna de Sao Paulo, Sao Paulo
Izložba 60 umjetnika posljednjih 30 godina, Prato
IX Premio Lissone
Nacionalna panoramska izložba suvremenog slikarstva, Aquila
- 1956 – Izložba talijanskog crteža, Ermitaž Lenjingrad, Puškinov muzej Moskva
Realist Painters, Leicester Galleries, London
XXVIII međunarodni bijenale, Venecija
- 1958 – Suvremeni talijanski slikari i kipari, Bukurešt
Mladi talijanski umjetnici, La Permanente, Milano
- 1959 – Premio Republica di San Marino, San Marino
Bijenale mladih, Pariz
Parker Exhibition of Art, New York
- 1960 – XXX međunarodni bijenale, Venecija
Italienische Kunst der Gegenwart, Stadtisches Museum, Braunschweig
Venice Biennale Prize Winners 1960, World House Galleries, New York
- 1961 – Izložba talijanske kritike, Milano–Rim
Izložba mladog talijanskog slikarstva, Tokio
Contemporary Italian paintings, Georges Art Gallery, Melbourne; David Jones Art Gallery, Sidney
- 1962–1963 – Slikarstvo Italije od 1945–1955, Castello Estense, Ferrara
- 1963 – 50 godina venecijanskog slikarstva, Ankara, Istanbul
XIII Premio Lissone
Exposicion de jovenes pintores italianos, Madrid

1964 – V bijenale, Aleksandrija (Egipat)

1965 – Peintures italiennes d'aujourd'hui, Damask

Premio La Spezia

VIII Bienal do Museu de Arte Moderna de Sao Paulo, Sao Paulo

VI bijenale suvremene talijanske grafike, Venecija

Medunarodna izložba grafike, Moderna galerija, Ljubljana

IX Quadriennale, Rim

1966 – XXXIII medunarodni bijenale, Venecija

1968 – Talijanski slikari UNESCO, Galleria Civica d'Arte Moderna, Torino

Premio Marzotto Europa 1968, Valdagno, Nürnberg, Brno, Prag

Bijenale friulske umjetnosti, Venezia Giulia, Trst

1969 – Bijenale Triveneta, Padova

NAGRADE

1947 – Premio Asti; Premio Modena

1948 – Premio Diomira; Premio I. S. A. Galleria Nazionale d'Arte Moderna, Rim

1950 – Premio Fontanesi

1951 – Premio del Fiorino, Firenze; Premio Parigi, Paris; Premio Bologna

1953 – Premio Messina

1954 – Premio Graziano, Milano

1955 – IX Premio Lissone

1959 – Premio Repubblica di San Marino

1960 – Premio Ginori

1963 – XIII Premio Lissone

1965 – Premio La Spezia

1968 – Premio Marzotto Europa

OSNOVNA KRONOLOŠKA BIBLIOGRAFIJA

- Umbro Apollonio: La XVI Sindacale di Trieste – »Emporium«, Bergamo, prosinac 1942.
- Silvio Branzi: Giuseppe Zigaina – »Il Gazzettino«, Venezia, 24. travnja 1948.
- Pier Paolo Pasolini: Pittura di Zigaina – »Il Mattino del Popolo«, Venezia, 7. prosinca 1948.
- Giuseppe Marchiori: »Zigaina pittore autentico« – »Il Mattino del Popolo«, Venezia 1948.
- Mario De Micheli: »Zigaina« – Catalogo Galleria d'Arte »Il Pincio«, Roma, 1950.
- Nicola Ciarletta: La XXV Biennale di Venezia – »Ulisse«, Roma, lipanj 1950.
- Leonardo Borgese: Zigaina – Mostre d'Arte – »Corriere della Sera«, Milano, 30. siječnja 1951.
- Guy David: La Biennale internazionale de Gênes – »Le peintre«, Paris, 15. prosinca 1951.
- Carlo Bernari: Zigaina al Pincio – »Paese Sera«, Roma, 2. siječnja 1952.
- Giuseppe Marchiori: Senza sorriso la malinconia di Zigaina – »La Fiera Letteraria«, 20. siječnja 1952.
- Francesco Arcangeli: »Ancora sul Realismo« – »L'Unità«, Milano, 14. ožujka 1952.
- Raffaele De Grada: 30 sale d'arte italiana alla XXVI Biennale »Realismo«, Milano, kolovoz 1952.
- Raffaele Carrieri: Vernice a Venezia – »Epoca«, Milano, 21. lipnja 1953.
- Guido Ballo: Colloquio con gli uomini. Il realismo di Zigaina – »L'Avanti«, Milano, 2. prosinca 1953.
- Renato Guttuso: Zigaina – »Il contemporaneo«, Roma, 25. rujna 1954.
- Renata Usiglio: »Zigaina« – Edizioni La Colonna, Milano, 1954.
- Werner Haftmann: »Malerei im 20 Jahrhundert« – Prester Verlag, München, 1955.
- Umbro Apollonio: Na III Bienal do Musco de Arte Moderna de Sao Paulo – Presentazione cat. 1955.
- Antonio del Guercio: La mostra di Zigaina – »Rinascita«, Roma, veljača 1955.
- Cesare Brandi: Le Biciclette di Zigaina – »Cronache«, Roma, 15. veljače 1955.
- Mario De Micheli: In una mostra antologica il cammino di un giovane pittore – »L'Unità«, 2. ožujka 1955.
- Francesco Arcangeli: La VI Quadriennale di Arte – »La Biennale di Venezia«, ožujak 1956.
- Bernhard Degenhart: »Italienische Zeichner der Gegenwart« – Verlag Gehr Mann, Berlin 1956.
- Carlo Ludovico Ragghianti: XXVIII Biennale 1956 – »Sele Arte«, Firenze, svibanj-lipanj 1956.
- Herbert Sandberg: Erster Bericht von der XXVIII Biennale in Venedig – Bildende Kunst n. 7, Berlin, 1956.
- Edith Balzer: »Realität und Sinnbild im Werke Ziginas« – Bildende Kunst N. 2, Berlin, 1957.

- Attilio Bertolucci: Zigaina al a Galleria del Pincio – »La Fiera Letteraria«, 31. ožujka 1957.
- Antonello Trombadori: Nuovo Lume – Il Contemporaneo – Roma, 31. ožujka 1957.
- Sergei Assenin: La giovane pittura italiana – »Realtà sovietica«, Moskva, 10. listopada 1957.
- Carlo Mutinelli: Le nuove opere di Giuseppe Zigaina – »Il Gazzettino«, Venezia, 1. prosinca 1957.
- Ciril Zlobec: Razgovor s prijateljem – »Ljubljanski Dnevnik«, Ljubljana, 17. prosinca 1957.
- Tristan Sauvage – Pittura italiana del dopo-guerra – Schwarz Ed., Milano, 1957.
- Pier Paolo Pasolini: »Le ceneri di Gramsci« – Garzanti Editore, Milano, 1957.
- Enrico Crispolti: Pittura del XX Secolo di Werner Haftmann – Cappelli Ed., Bologna, 1957.
- Giulia Veronesi: La Biennale di Parigi – Emporium, Bergamo, veljača 1960.
- Giorgio Kaiserlian: Il realismo nell'arte contemporanea – »Ricerca e Problemi«, Milano, veljača 1960.
- Albino Galvanno: La XXX Biennale di Venezia – Questioni«, Torino, svibanj-lipanj 1960.
- Lionello Venturi: In pendolo realista – »Lo Espresso«, Roma, 26. lipnja 1960.
- Fritz Erpel: Gemalde Welt – Henschelverlag, Berlin 1961.
- Pierre Schneider: La Biennale 1960 ou le triomphe du style continental – »Art International«, Zürich, rujan 1962.
- Alcide Paolino: Zigaina al Girasole – »Il Gazzettino«, Venezia, 9. prosinca 1962.
- Vincente Aguilera Cerni: Aspetti del realismo internazionale – »La Biennale di Venezia«, prosinac 1962.
- Corrado Maltese: Sui postulati teorici del realismo – La Biennale di Venezia, prosinac 1962.
- Marco Valsecchi: Due giovani pittori – »Tempo«, Milano, 23. veljače 1963.
- Elisa Cassa Salvi: Giuseppe Zigaina – »Il giornale di Brescia«, Brescia, 8. ožujka 1963.
- Luciano Budigna: Il momento felice del Friulano solitario – »Settimana Incom«, 22. rujna 1963.
- Garibaldo Marussi: Lettera da Taranto – »Le Arti«, Milano, veljača 1964.
- Mario De Micheli: G. Z. e di una nuova interpretazione della natura – »Le Arti«, Milano, travanj 1964.
- Franco Solmi: La metamorfosi di Zigaina – »L'Unità«, Milano, 14. studeni 1964.
- Milko Bambic: Zigaina alla Torbandena – »Primorski Dnevnik«, Zagreb, 25. studeni 1964.
- Renzo Modesti: »Pittura italiana contemporanea« – A. Vallardi Editore, Milano, 1964.
- Marcello Venturoli: Le ceppaie di Zigaina – »Le Ore«, Roma, 4. ožujka 1965.
- Vito Apuleio: Zigaina alla Penelope – »La Voce Repubblicana«, 6. ožujka 1965.

- Dario Micacchi: Il ceppo e l'uomo di Zigaina – »L'Unità«, Roma, 13. ožujka 1965.
- Vittorio Del Gaizo: Renzo Vespignani, Giuseppe Zigaina, Ugo Attardi – »La Fiera Letteraria«, Roma, 14. ožujka 1965.
- Guido Giuffrè: Zigaina, un ritorno all'uomo – »L'Avvenire d'Italia«, Roma, 14. ožujka 1965.
- Duilio Morosini: La realtà e la memoria nei quadri di Zigaina – »Paese Sera«, Roma, 16. ožujka 1965.
- Guido Peroeco: La IX Quadriennale – Presentazione Catalogo, Roma 1965.
- Giovanni Caradente: Zigaina – Muzej za sovremena umetnost, Skopje, Catalogo 1965.
- Michel Thevenaz: La XXXIII Biennale di Venezia – »La Gazette de Lausanne«, 18. lipnja 1966.
- Giorgio Mascherpa: »Si scoprì pittore giocando agli indiani« – »Gente«, Milano, 27. rujna 1966.
- Renzo Biasion: Il nordico Zigaina – »Oggi«, 22. prosinca 1966.
- Mario De Micheli: »Zigaina« – Edizione del Milione, Milano, 1966.
- Amedeo Giacomini: Grafica di Zigaina – »Le Arti«, kolovoz 1967.
- Giulio Montenero: Zigaina – »Il Piccolo«, Trst, 1. studeni 1967.
- Arturo Manzano: »Zigaina« – Edizioni del Centro Studi »A. Zanussi«, Pordenone, 1967.
- Amedeo Giacomini: Pres. catalogo galleria S. Carlo Napoli – veljača 1968.
- Filiberto Menna: La stagione delle mostre – »Il Tempo«, Roma, 4. veljače 1968.
- Paolo Ricci: L'orrido ossario sul Carso – »L'Unità«, 13. veljače 1968.
- Fabrizio Dentice: »Zigaina« – »L'Espresso«, Roma, 12. svibnja 1968.
- Vittorio Marangone: »Premio Veneto«, Udine, 2. lipnja 1968.
- Fabrizio Dentice: »Incontri: Zigaina« – »Lo Espresso«, 25. studeni 1968.
- Luigi Carluccio: »Zigaina« – Catalogo Galleria d'Arte »Gissi«, Torino 1968.
- Mario de Micheli: »41 artisti contemporanei« – SEDA Editrice, Milano 1968.
- Luigi Carluccio: »Enciclopedia universale SEDA della pittura moderna« – SEDA Editrice, Milano, 1968.
- Giulio Montenero: Zigaina – »Il Piccolo«, Trst, 30. siječnja 1969.
- Elisa Cassa Salvi: »Zigaina« – »Il Giornale di Brescia«, 14. veljače 1969.
- Vanni Scheiwiller: »Zigaina« – »Panorama«, travanj 1969.
- Liana Bortolon: »Zigaina« – »Grazia«, travanj 1969.
- Luigi Carluccio: Pres. catalogo Galleria Il Gabbiano – La spezia, travanj 1969.

BIOGRAFIJA

Giuseppe Zigaina rođen je 2. IV 1924. u Cervignanu del Friuli. God. 1944. upisuje se na Akademiju za arhitekturu u Veneciji, a već 1948. izlaže u Galeriji del Cavallino u istom gradu. Iste godine prvi put izlaže na Bijenalu u Veneciji.

God. 1946. susreće se sa P. P. Pasolinijem s kojim uspostavlja uske veze prijateljstva i suradnje. Tri godine kasnije ilustrira zbirku Pasolinijevih stihova, a 1968. savjetnik je Pasoliniju kod stvaranja filma Teorema.

Zigaina izrađuje mnoge mozaike i murale za javne zgrade. Sudjeluje na svim važnim nacionalnim i međunarodnim izložbama. God. 1966. na Bijenalu u Veneciji prezentiran je posebnom dvoranom.

Česta i duga studijska putovanja po zemljama Evrope.

BIOGRAPHIE

Giuseppe Zigaina est né le 2. IV 1924 à Cervignano del Friuli. En 1944 il s'inscrit à l'Académie d'Architecture de Venise et, déjà en 1948, il expose à la «Galleria del Cavallino» de cette même ville. La même année, il expose pour la première fois à la Biennale de Venise. En 1946, il rencontre Pier Paolo Pasolini et se lie d'une étroite amitié avec lui. Les deux hommes collaborent et 3 ans plus tard, Zigaina illustre un recueil de Poésies de P. P. Pasolini; en 1968, il est le conseiller de ce dernier lors de la création du film «Théorème».

Zigaina crée de nombreuses mosaïques et «fresques» murales pour les établissements publics. Il est présent à toutes les expositions nationales et internationales les plus importantes. En 1966, il est présenté en une salle spéciale à la Biennale de Venise.

Il a effectué de longs et fréquents voyages d'étude à travers l'Europe.

Izdavački zavod Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti – Zagreb, Gundulićeva 24.
Imprimerie: Maison d'éditions de l'Académie Yougoslave des Sciences et des Arts, Zagreb
Gundulićeva 24

